

at holde mig til det foreliggende beslutningsforslag.

Det er glædeligt, at der er skrappe regler på området, når det gælder buejagt. For de indberetninger, de breve og de telefonopkald, som vi får, vil naturligvis altid være favoriseret af den holdning, som de pågældende personer lægger for dagen.

Men i Kristeligt Folkeparti har vi den holdning og den vurdering efter de ting, som vi har fået forelagt her, at vi ikke kan støtte forslaget.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Steen Gade, fordi han trak parallellen fra det foreliggende forslag til jagt i al almindelighed og oplyste et par tal; der er jo mange flere i rapporten fra Danmarks Miljøundersøgelse om anskudning af fugle. Hr. Steen Gade oplyste bl.a., at af gæs bliver der anskudt mere end én for hver én, der bliver dræbt.

Så vidt jeg erindrer – det sagde jeg allerede i en tidligere kort bemærkning – er det nærmere 200.000 anskudte fugle, der flyver over Danmarks område. Og der findes en foreløbig undersøgelse om firbenede dyr, jeg har den endnu ikke, og der kommer et endeligt undersøgelsesresultat lidt senere, men efter hvad der foreløbig er oplyst for mig, drejer det sig om snesevis af tusinder af firbenede dyr, der løber rundt i vore skove og på vore marker anskudt og altså lidende. Hr. Steen Gade kaldte det for langsom død.

Anledningen til, at jeg drager denne parallel og bringer disse tal i erindring, er, at det må forbavse, at et parti, som har interesseret sig for dyrevelfærd ved tidligere lejligheder her i salen – og det kan jeg kun glæde mig over og understøtte, for jeg mener også, at aflivning af dyr skal være så hurtig og medføre så lidt lidelse som teknisk muligt – men på hele denne baggrund, både de tidligere forslag og det nuværende fra Dansk Folkeparti, virker det altså besynderligt, at man indskrænker sig til buejagt, som jo i hvert fald talmæssigt kan være stor og slem nok og gal nok, men som jo dog talmæssigt netop er småting i forhold til almindelig jagt.

Selv med alle regler for at opnå jagttegn til det ene eller det andet skydevåben er det altså gigantiske tal af anskudte dyr, flyvende og løbende, som vi tillader her i dette land.

Mon ikke Dansk Folkeparti skulle holde nogle dybe overvejelsessamtaler med hinanden, om

egentlig dette her forslag er det mest væsentlige, og om ikke det ville være i væsentlig grad mere i overensstemmelse med tidligere fra dette parti fremlagte forslag, hvis man interesserede sig for det helt store område, der hedder jagt, og de indtil frygtelige konsekvenser, som efter alt, hvad vi har kunnet få oplyst, følger deraf for andre levende væsener.

Jeg tror, det var Venstres ordfører, der bragte lystfiskeri ind i billedet. Det undrer mig nu meget. Jeg har aldrig hørt om, at fisk lider ved at blive trukket op. Der må da vel stadig være forskel på fisk og varmblodede dyr; jeg har aldrig hørt nogen tidligere sammenligne disse former for menneskers trang til at skaffe sig føden.

Jeg mener, at enhver form for lystjagt burde forbydes. Det er min private opfattelse.

Hvad beslutningsforslaget angår, er jeg selvfølgelig henholdende mig til det, som CD's ordfører har udtalt i sin ordførertale.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er meget glad for det, hr. Arne Melchior sagde her: at Dansk Folkeparti skulle hellere interessere sig lidt for selve anskudningen på de almindelige jagter. Det kan hr. Arne Melchior godt tro, at det gør jeg. Men jeg holder mig til emnet her i dag. Jeg har meget materiale. Det er lige parat til at blive fyret af, så der kommer snart en debat om det.

I øvrigt er det så galt, at anskudningen gælder ikke alene de vilde dyr, men det gælder også jægerens egne hunde; de skyder omkring 50 af deres egne hunde om året, og hvis man ikke kan kende forskel på en hund og et andet dyr i naturen, så er der noget galt.

Jeg skal love hr. Melchior, at det skal nok blive taget op.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu var det hr. Arne Melchior, der sådan inddrog Venstres ordfører i det her.

Jeg vil stadig væk påstå, at det vil kunne ske inden for fiskeområdet. Jeg tænker også på, at der var jo engang, at man kunne stange ål. Det fik man også at vide, at det skulle man lade være med.

Men jeg synes, når vi nu kigger på det, vil jeg godt følge lidt i hr. Arne Melchiors spor. Er hr. Arne Melchior ikke enig i, at hvis vi skal ind at kigge på, hvordan man afliver dyr, så bør vi se mere bredt på det, når vi skal til at kigge på